

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งเทศบาลตำบลบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
พ.ศ. ๒๕๒๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๔
เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสุขาภิบาลบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่
จังหวัดขอนแก่น ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๙๕
และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงทรง
พระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดเทศบาลตำบลบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๖๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งสุขาภิบาลบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล มีชื่อว่า “เทศบาลตำบลบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น”

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตเทศบาลตำบลบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่นไว้ดังนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์ฟาทหลวงจังหวัด หมายเลข ๒๐๕๖ ตอนชนบท-บ้านไผ่ ฟากตรง กม. ๘.๐๐๐ ระยะ ๒๐๐ เมตร เป็นเส้นขนานกับทางหลวงจังหวัด หมายเลข ๒๐๕๖ ตอนชนบท-บ้านไผ่ ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยจิกฝั่งตะวันตก

จากหลักเขตที่ ๒ เลียบริมห้วยจิก ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่บนเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนบ้านไผ่-ขอนแก่น ฟากตะวันตก ตรง กม. ๔๐๒.๐๐๐

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒ ตอนบ้านไผ่-ขอนแก่น ตรง ๔๐๒.๐๐๐ ผ่านทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงหมายเลข ๒๒๒๘ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๒๒๘ ฟากตะวันออก ตรง กม. ๒.๓๐๐

LIRT

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ข้าม
ห้วยทราย ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๓ ตอนบ้านไผ่-มหาสารคาม ฟากเหนือ ตรง
กม. ๑๕.๐๐๐ ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นขนานกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
๒๓ ตอนบ้านไผ่-มหาสารคาม ไปทางทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ ๖
ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ ตอนบ้านไผ่-
มหาสารคาม ฟากเหนือ ตรง กม. ๑๗.๑๐๐ ระยะ ๒๐๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๓ ตอนบ้านไผ่-มหาสารคาม ตรง กม. ๑๗.๑๐๐
ไปทางทิศใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๓ ตอนบ้านไผ่-มหา
สารคาม ตรง กม. ๑๗.๑๐๐ ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลาง
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓ ตอนบ้านไผ่-มหาสารคาม ฟากใต้
ตรง กม. ๑๗.๑๐๐ ระยะ ๒๐๐ เมตร

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นขนานกับทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๓ ตอนบ้านไผ่-มหาสารคาม ไปทางทิศตะวันตก ถึง
หลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓
ตอนบ้านไผ่-มหาสารคาม ฟากใต้ ตรง กม. ๑๕.๐๐๐ ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นขนานกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
๒๓ ตอนทางเลี้ยวเมือง ฟากใต้ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ข้ามห้วยยาง
แกมห้วยน้อย ผ่านทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวง

LIRT

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๑

จังหวัดหมายเลข ๒๒๒๘ ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนนครราชสีมา-บ้านไผ่ ฟากตะวันออก ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๘ เป็นเส้นขนานกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนนครราชสีมา-บ้านไผ่ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ผ่านทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๒๒๘ ถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนนครราชสีมา-บ้านไผ่ ฟากตะวันออก ตรง กม. ๓๕๖.๐๐๐ ระยะ ๒๐๐ เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๐ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนนครราชสีมา-บ้านไผ่ ตรง กม. ๓๕๖.๐๐๐ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนนครราชสีมา-บ้านไผ่ ตรง กม. ๓๕๖.๐๐๐ ถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนนครราชสีมา-บ้านไผ่ ฟากตะวันตก ตรง กม. ๓๕๖.๐๐๐ ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๑ เป็นเส้นขนานกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนนครราชสีมา-บ้านไผ่ ไปทางทิศเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ ตอนนครราชสีมา-บ้านไผ่ ฟากตะวันตก ตรง กม. ๓๕๕.๐๐๐ ระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๒ เป็นเส้นขนานกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๗ ตอนชนบท-บ้านไผ่ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากศูนย์กลางทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๗ ตอนชนบท-บ้านไผ่ ฟากใต้ ตรง กม. ๘.๐๐๐ ระยะ ๒๐๐ เมตร

LIRT

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๕๘ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔

จากหลักเขตที่ ๑๓ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๗ ตอนชนบท-บ้านไผ่ ตรง กม. ๘.๐๐๐ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผ่านทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๕๗ ตอนชนบท-บ้านไผ่ ตรง กม. ๘.๐๐๐ บรรจบกับหลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๕ ในระหว่างดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ตำบลบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งกรรมการสภาภิบาลบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งพ้นจากตำแหน่งในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับดำเนินกิจการในหน้าที่ของคณะกรรมการไปพลางก่อน จนกว่าคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีณสุถานนท์

นายกรัฐมนตรี

LIRT

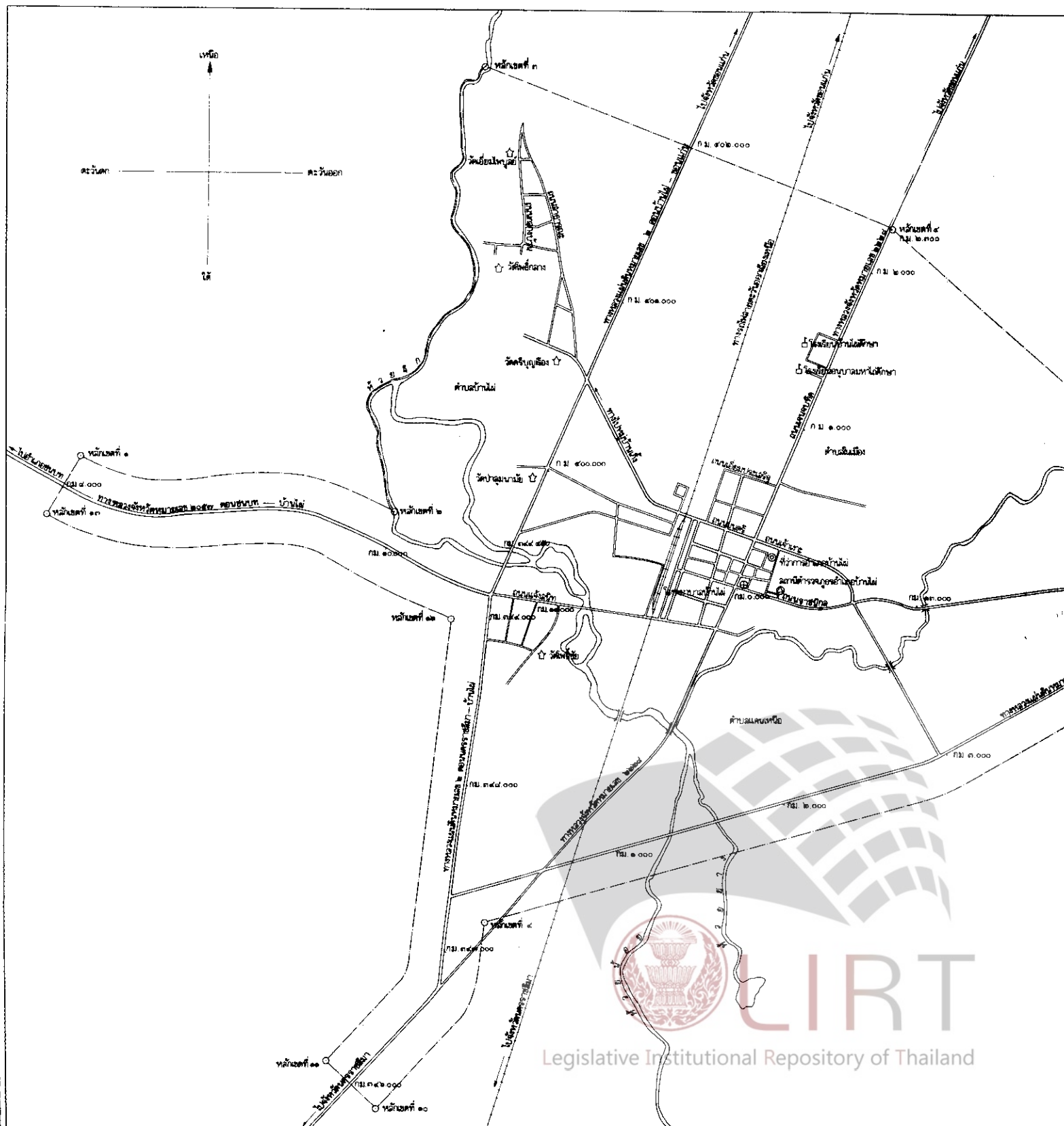
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ

จัดตั้งเทศบาลตำบลบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตราส่วน ๑ : ๓๐,๐๐๐

๐ ๕๐๐ ๑๐๐ ๑๕๐ ๒๐๐ เมตร

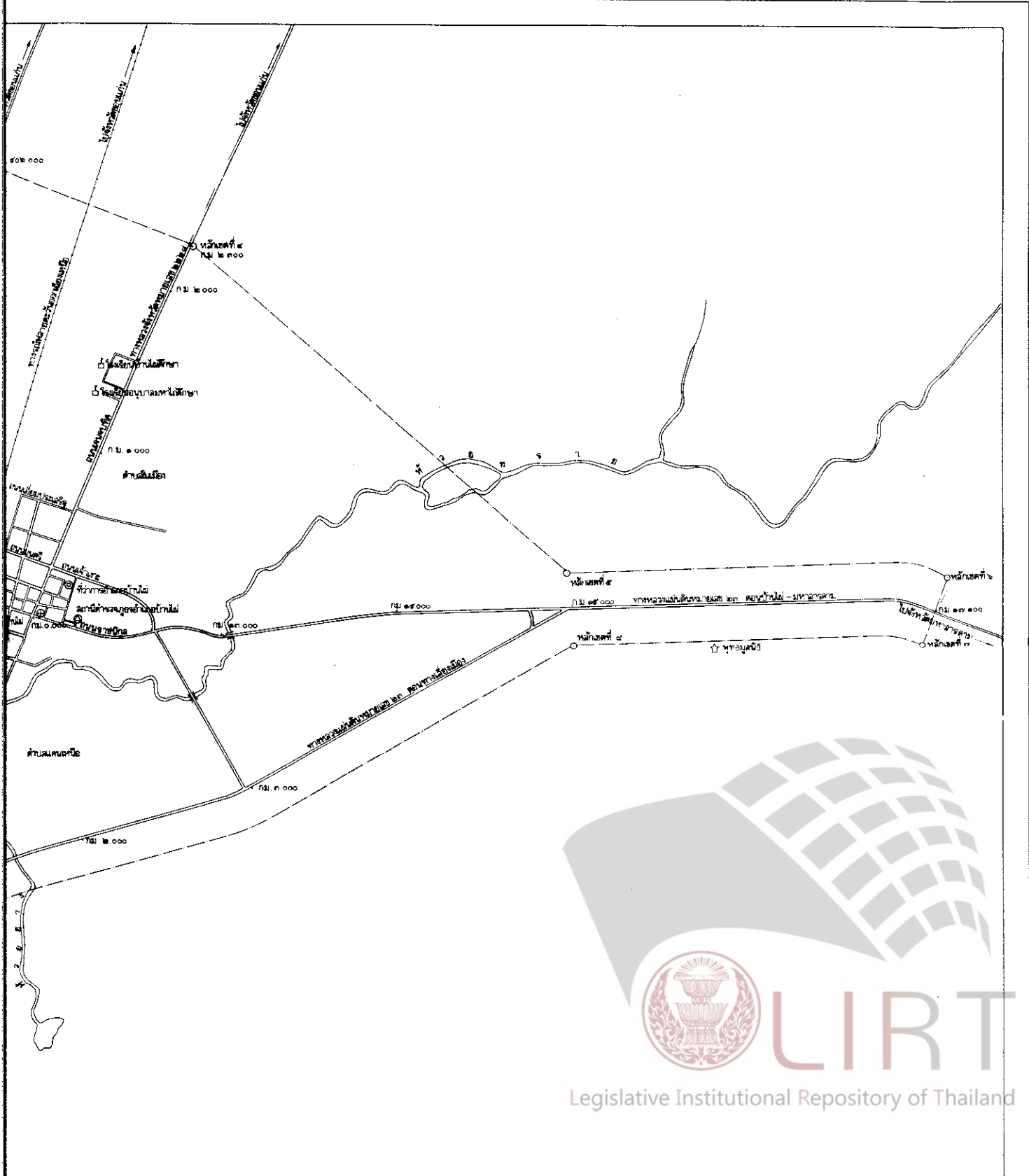
แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ

จัดตั้งเทศบาลตำบลบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

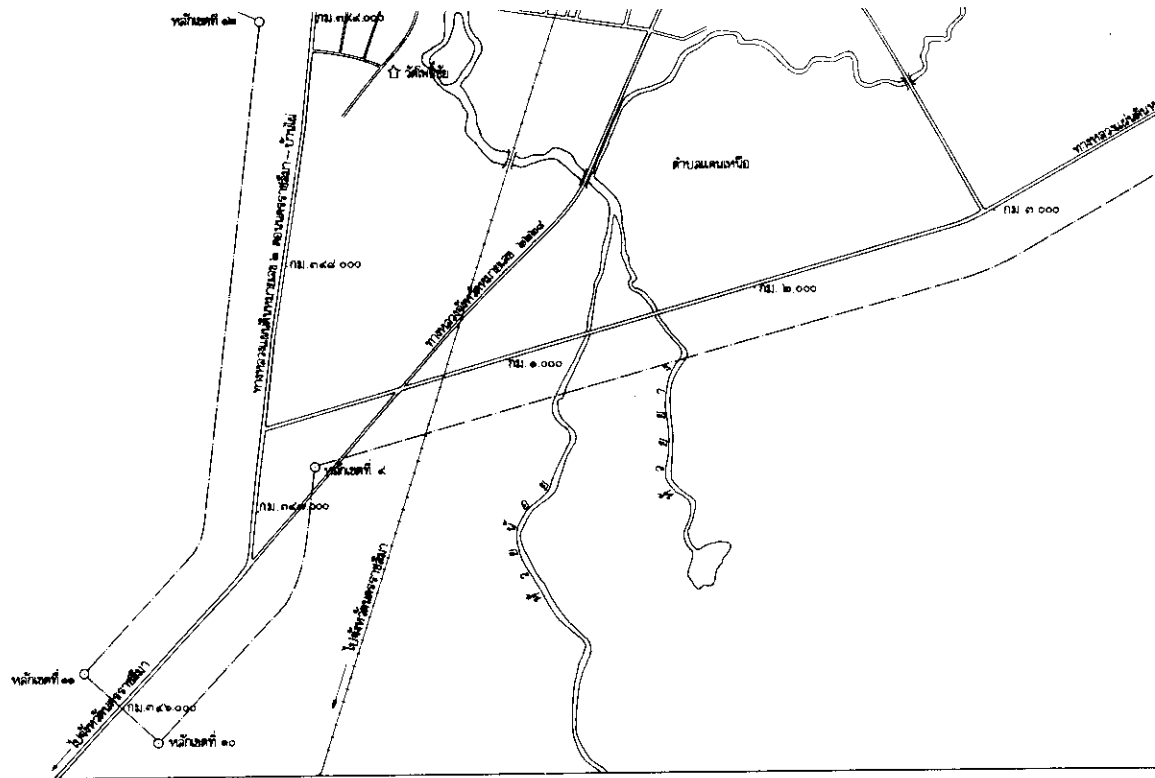
พ.ร.บ. ๒๕๒๔

มาตรา ๖ ๑ : ๓๐,๐๐๐

๐ ๕๐๐ ๑๐๐๐ ๑๕๐๐ ๒๐๐๐ ๒๕๐๐ ๓๐๐๐

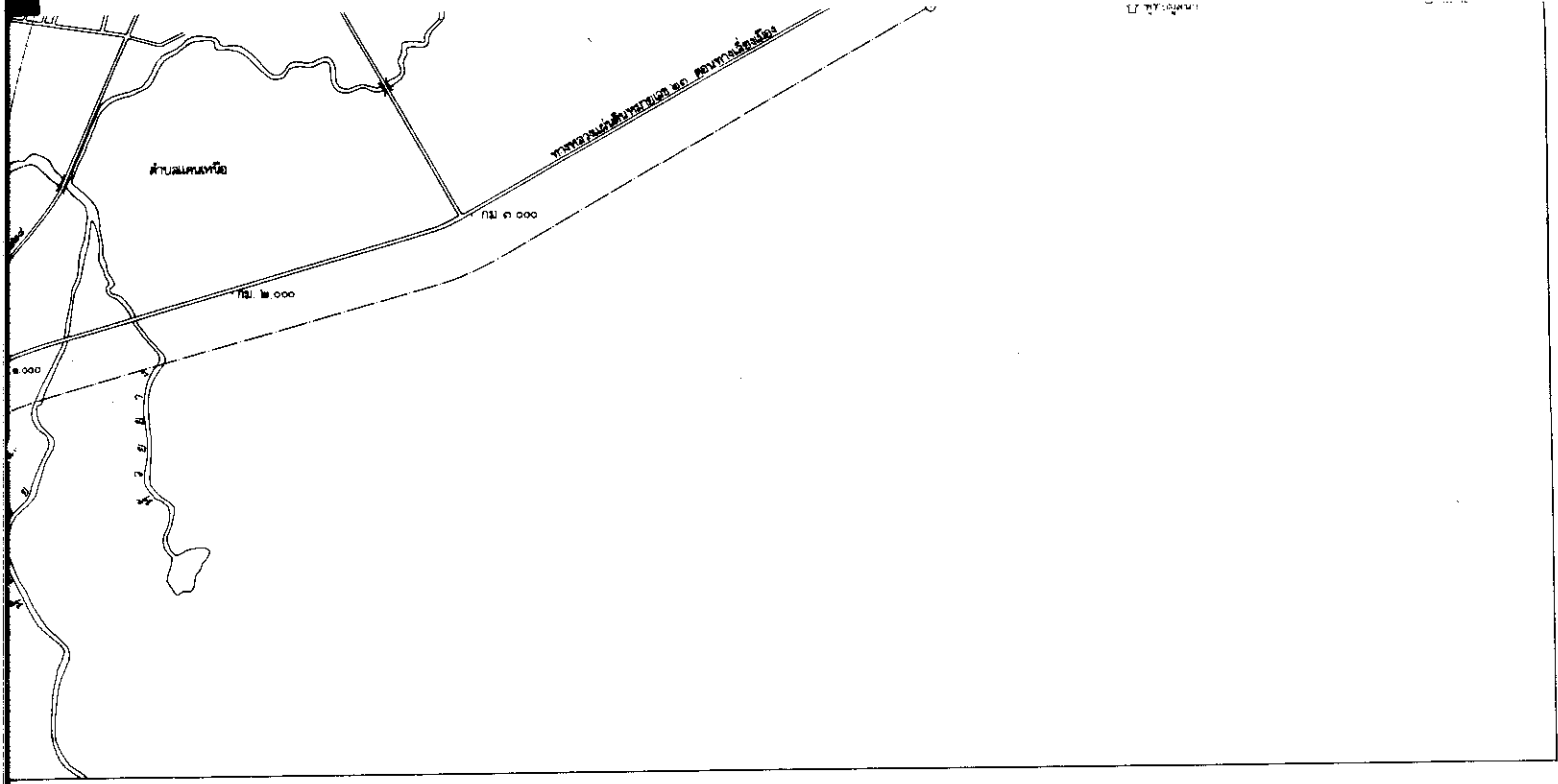
Legislative Institutional Repository of Thailand

สัญลักษณ์

- เขตที่ดิน
- ทางหลวง ถนน
- ทางรถไฟ
- เขตแดน
- แม่น้ำ คลอง
- ที่ว่าการอำเภอ
- สถานีราชการ
- สถานีอนามัย
- โรงเรียน
- วัด

๑๖๐๐ ๖๖๖

ผู้อำนวยการกองสำรวจ

(Signature)

ผู้อำนวยการสำนักผังเมือง

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๔

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้คือ เนื่องจาก
สาขาภิบาลบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น มีสภาพเหมาะสมที่จะยกฐานะ
ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นได้ปกครองดูแล และ
ทะนุบำรุงท้องถิ่นของตนตามระบบเทศบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกา
นี้ขึ้น

